

Karol Potrzobowski

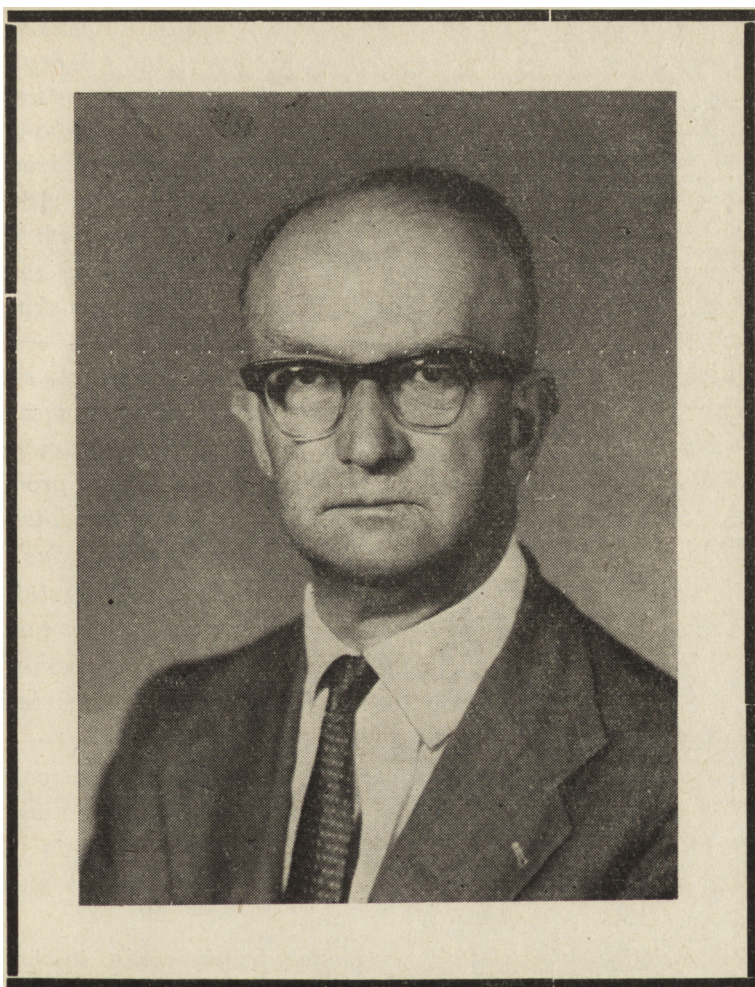
Pamięci adwokata Witolda Dąbrowskiego

Palestra 18/2(194), 3-5

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Pamięci adwokata Witolda Dąbrowskiego

Adwokatura polska poniosła bolesną stratę. W dniu 2 lutego 1974 r. zmarł w Warszawie adwokat Witold Dąbrowski, Wiceprezes Naczelnej Rady Adwokackiej.

Urodził się dnia 14 listopada 1907 roku. W 1929 roku ukończył Wydział Prawa Uniwersytetu Warszawskiego, w latach 1931—1935 odbywał aplikację adwokacką, w 1935 r. wpisany został na listę adwokatów Izby Adwokackiej w Warszawie.

Zmarły był wybitnym działaczem samorządu adwokackiego, a ze względu na swoją osobowość, nieprzeciętne talenty organizacyjne i cechy charakteru cieszył się powszechnym uznaniem i szacunkiem. W organach samorządu adwokackiego zajmował nieprzerwanie od dwudziestu kilku lat odpowiedzialne stanowiska. W latach 1951—1964 był skarbnikiem Rady Adwokackiej w Warszawie, a w latach 1964—1973 skarbnikiem Naczelnej Rady Adwokackiej. W czerwcu 1973 r. wybrany został Wiceprezesem Naczelnej Rady Adwokackiej i stanowisko to zajmował do chwili śmierci.

Działalność adwokata Witolda Dąbrowskiego wycisnęła swoje twórcze piętno przede wszystkim w dziedzinie związanej z trudnymi zagadnieniami finansowymi i socjalno-bytowymi adwokatury. Zasadą Jego było znalezienie rozwiązań problemów, które przed objęciem przez Niego funkcji samorządowych były bądź nie dostrzegane, bądź też nie w pełni realizowane.

Kierując się poczuciem sprawiedliwości społecznej i solidarności zawodowej, brał czynny udział w tworzeniu takich instytucji, jak Fundusz Samopomocy Koleżeńskiej, Kasy Zapomogowo-Pożyczkowe, Fundusze urlopowe i socjalne, rozszerzanie ram lecznictwa sanatoryjnego itd.

Nadzorując sprawy finansowe rad adwokackich i zespołów adwokackich, był projektodawcą lub współtwórcą prawie wszystkich aktów normatywnych z tego zakresu, których linia rozwojowa wskazywała dobitnie na dążenie do realizacji słusznych postulatów adwokatury.

Wiele sił i energii poświęcił rozwiązywaniu spraw inwestycyjnych zespołów i rad adwokackich. Perspektywiczne i rozumne gospodarowanie funduszami centralnymi przeznaczonymi na ten cel prowadziło do zaspokajania potrzeb w tym zakresie w coraz większym stopniu. W tym miejscu należy raz jeszcze uwypuklić troskę Zmarłego o sprawy socjalne naszej korporacji, podkreślając zarazem, iż w projektowanych przez niego aktach zawsze część funduszków przeznaczana była na tworzenie ośrodków socjalnych, pomoc mieszkaniową dla adwokatów, leczenie itd.

W swojej działalności samorządowej oraz w ramach Zrzeszenia Prawników Polskich zajmował się również problematyką związaną z pracą adwokatów-radców prawnych. Jego autorytet także w tym środowisku zawodowym był ogromny.

Był autorem licznych publikacji, w których dzielił się z nami swoim doświadczeniem. Jego opracowania z zakresu prawa gospodarczego ogłaszane były przede wszystkim w „Przeglądzie Ustawodawstwa Gospodarczego”, w „Palestrze” zaś ukazało się kilkadziesiąt artykułów i odpowiedzi na pytania prawne Jego pióra, dotyczących problematyki samorządowej i wykonywania zawodu adwokackiego. Był także współautorem komentarza „Przepisy o adwokaturze”.

Od 1945 roku zajmował stanowisko radcy prawnego w licznych przedsiębiorstwach i organizacjach oraz w zjednoczeniach, w których kierował pracą zespołów radców prawnych. Za zasługi w pracy zawodowej i społecznej odznaczony był Srebrnym i Złotym Krzyżem Zasługi.

Ramy niniejszego wspomnienia nie pozwalają na przedstawienie wszystkich walorów adw. Dąbrowskiego jako działacza społecznego i wszystkich aspektów Jego działalności. Niepodobna jednak pominąć Jego udziału w pracach Stronnictwa Demokratycznego, którego członkiem był od 1945 r. Brał tam czynny udział w pracach Zarządu Koła Adwokatów oraz Zarządu Komisji Doradczo-Prawniczej Centralnego Komitetu Stronnictwa Demokratycznego. Był także działaczem Związku Harcerstwa Polskiego (do którego należał od 1917 roku) i związany był z tą organizacją do ostatnich lat.

Śmierć zabrała naszego Drogiego Kolegę nagle, niespodziewanie. Jeszcze w styczniu bieżącego roku referował na posiedzeniach Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej zamierzenia na przyszłość dotyczące kierowanego przez Niego działu pracy.

Na pogrzebie, który odbył się w dniu 6 lutego br. na cmentarzu Powązkowskim, żegnali Go liczni koledzy, współpracownicy i przyjaciele. Pamięć o Nim na zawsze wśród nas pozostanie.

adw. Karol Potrzebowski